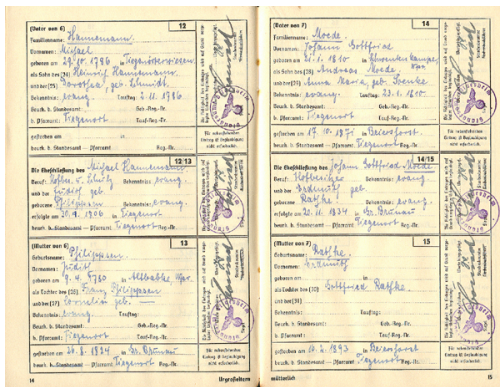

מאורות אל העבר

יז אלול תרצה | 15/08/1935

תעודת אישור על ייחוס ארי על בסיס חוקי נירנברג, צילום: ויקפדיה, נחלת הכלל

חוקי נירנברג

כינוס ועידת המפלגה הנאצית נועד תחילה להוות בימה לנאום מרכזי של היטלר ביחס למדיניות החוץ. אולם, במהלך ימי הכינוס בעיר נירנברג החליט היטלר כי האירוע יתמקד במה שהוא כינה בשם "הבעיה היהודית", ובכך גרם לעיר נירנברג להיות זכורה לדיראון עולם. לאחר נאום ארסי במיוחד על "הסכנה היהודית", אישרו חברי הרייכסטאג הגרמני (בית הנבחרים), ביום י"ז באלול תרצ"ה (15.8.1935), את שלושת "חוקי נירנברג": "חוק הדגל" הגדיר את צלב הקרס כדגל הגרמני החדש, ואסר את הנפתו בידי יהודים. "חוק אזרחות הרייך" שלל את זכויות האזרח מכל מי שאיננו "ארי". ו"החוק להגנת הדם הגרמני והכבוד הגרמני" אסר על נישואים או קרבה גופנית בין גרמנים ליהודים בכל צורה שהיא. מסמכים משפטיים עבי כרס הוכנו כדי להגדיר מיהו יהודי על פי חוקים אלו, ו"מדע" שלם הוקדש לשאלת מעמדם של בני התערובת. החוקים החמירו עד מאוד את מצבם של יהודי גרמניה. ארבע שנים לאחר מכן, ב"ז באלול תרצ"ט (1.9.1939), פרצה מלחמת העולם השנייה, ומכונת הרשע הגרמנית עברה מחקיקה לרצח.

לאירועים נוספים בקרו אותנו:
history.orot.ac.il